

finansiering end den, ejendommen er udbudt med.

Udvalget er dog delt over for spørgsmålet om en fremvisning med henblik på en ændring af finansieringen, når fremvisningen først finder sted efter, at købsaftalen er underskrevet.

En del af udvalgets medlemmer finder således, at lov om omsætning af fast ejendom ikke er til hinder for, at ejendomsformidleren kræver et særskilt vederlag, der afspejler det faktisk udførte arbejde.

En anden del af udvalget finder imidlertid, at en fortolkning af loven fører til, at formidleren er afskåret fra at opkræve vederlag hos køber for en efterfølgende fremvisning af ejendommen.

På baggrund af udvalgets udtalelse er det min opfattelse, at loven ikke indeholder klar hjemmel for formidleren til at kunne opkræve et særskilt gebyr i forbindelse med fremvisning til et finansielt institut.

Jeg vil derfor sørge for, at den fortolkningsmæssige tvivl bliver afklaret ved det kommende forslag om ændring af lov om omsætning af fast ejendom. Afklaringen bør ske ved at afskære ejendomsformidlerne fra at tage særskilt gebyr for en forevisning, også når denne foretages efter, at køber har indgået en købsaftale.

Ad spm. nr. S 660

Fra erhvervsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Kirsten Jacobsen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 2993, lød således:

Til erhvervsministeren (27/11 96) af:

Kirsten Jacoben (FP):

»Mener ministeren, at den nuværende ejendomsformidlingslov om »no cure no pay« tillader en ejendomsmægler at kræve honorar hos køber for fremvisning af ejendommen til en af køberens ønskede ekspert, eller mener ministeren, at dette er indeholdt i ejendomsmæglerens almindelige salær og en naturlig del af salgsarbejdet, og hvad agter ministeren i benægtende fald at gøre for at få bragt dette forhold til ophør?«

Supplerende svar (19/2 97)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Det Rådgivende Udvalg vedrørende Omsætning af Fast Ejendom har forstået spørgsmål nr. S 660 således, at der er tale om en fremvisning, hvor køber ønsker ejendommen gennemgået af en ekspert inden købsaftalen underskrives.

Udvalget finder, at en sådan fremvisning er en foranstaltning, der indgår i formidlingsopdraget, således at betaling for denne ydelse kun kan kræves som en del af det aftalte vederlag.

Jeg kan tilslutte mig udvalgets udtalelse, og jeg er derfor af den opfattelse, at en fremvisning i den skitserede situation er en naturlig del af ejendomsformidlerens salgsarbejde. Formidleren kan derfor ikke kræve et honorar hos køber, idet dette er indeholdt i formidlerens almindelige salær.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål nr. S 659.

Spm. nr. S 1298

Til indenrigsministeren (31/1 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvor mange kommuner der har indført skriftlige afgørelser om hjemmehjælp?«

Begrundelse

I henhold til bistandslovens § 51 skal alle afgørelser om hjemmehjælp meddeles ansøgeren i skriftlig form. Bestemmelsen har virkning for afgørelser truffet den 1. juli 1996 og senere.

Svar (20/2 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Spørgsmål om hjemmehjælp henhører under Socialministeriet. Socialministeriet har over for mig oplyst følgende:

»Socialministeriet forudsætter, at alle kommuner har indført skriftlige afgørelser i overensstemmelse med loven.«